

GIÒNG SÔNG QUÊ NGOẠI

Trông Potomac nhớ giòng sông quê Ngoại
Con sông dài, một làng nhỏ xa xôi
Sáng nước ròng lơ lững lục bình trôi
Trưa Bim bíp kêu báo tin nước lớn

Đêm ba mươi lập lòe đèn đom đóm
Trên hai hàng bần mọc dọc bờ sông
Chiều hoàng hôn, mây tím vờn mặt nước
Đêm trăng tròn, trăng in bóng đáy sông.

Có những đêm khuya tư bề vắng lặng
Nghe khách thương hồ nhớ vợ thương con
Cất tiếng hò như than thân trách phận
Chợt nghe lòng mình cảm thấy băng khuâng.

Ngày quê hương đầy khói lửa đao binh
Từ giã làng, tôi dấn bước chiến chinh
Không còn dịp trở về thăm quê Ngoại
Người bạn tình đâu, quê nhà ở lại

Chiều bên bờ sông chờ đợi bạn lòng
Để nối lại lời thề non hẹn biển
Ba mươi, tháng Tư gặp con quốc biển
Tôi bỏ quê hương, đất khách lưu vong.

Đã mấy mươi năm, Nàng còn hay mất?
Ngày nào đó, Tôi trở về cố quốc
Thăm lại làng tôi, sớm nắng chiều mưa
Viếng giòng sông, tìm lại bóng người xưa.

Trần Gò Công/Lão Mã Sơn.

